

Miksi otan etäisyyttä ennaltamääräämisoppiin ja kalvinismiin

[Spara som PDF](#)

Kalvinismi

Kalvinismi on teologinen suuntaus, jonka alullepanija oli

ranskalais-sveitsiläinen uskonpuhdistaja Jean Calvin (1509–1564). Kuvaavaa kalvinismille on Jumalan ehdottoman suvereeniuden painotus, ihmisen ehdoton turmeltuneisuus ja ihmisen kykenemättömyys tahtoa jotain hyvää kuten pelastuksen tien valitseminen, sekä *ennaltamääräämisoppi*, joka viittaa ihmisen etukäteen tapahtuvaan määräämiseen pelastukseen tai kadotukseen Jumalan mielivaltaisen valinnan mukaan. Kalvinismia modernina versiona kutsutaan **reformoiduksi kristinuskoksi**. Minä kuitenkin kutsun tätä uskonsuuntausta edelleen tekstissäni kalvinismiksi. (Sanakirja kääntää sanan "reformert" suomeksi suoraan myös sanaksi kalvinistinen, kääntäjän huomautus!) Laajimmalle kalvinismi on levinnyt Alankomaissa, Sveitsissä, Skotlannissa, läntisessä Saksassa ja USA:ssa.

Kalvinismi Ruotsissa

Ruotsissa kalvinismi ei koskaan ole saanut mitään suurempaa jalansijaa. Sen sijaan kalvinismi torjuttiin eräässä kirkolliskokouksessa Tukholmassa jo vuonna 1565 ja kiellettiin kokonaan Ruotsissa *Uppsalan kirkolliskokouksessa* 1593, yhdessä katolilaisuuden kanssa. Siksi Ruotsi on kauan ollut säästynyt kalvinismin vaikutuksilta lämpimässä evankelis-luterilaisessa uskossa, joka on tunnusomaista meidän maallemme. Monet evankeliset kristityt ruotsalaiset tuntevat itsensä siksi tänä päivänä aivan vieraiksi kalvinismin opinkappaleiden edessä – siinä määrin kuin he tuntevat ne.

Mutta kalvinismi on myöhempänä aikana alkanut saada yhä enemmän jalansijaa maassamme, luultavasti Internetillä on sormensa pelissä. Monia kristittyjä –

etenkin nuorempia - houkutellaan amerikkalaisten kalvinistien itsevarmoilla Raamatun tulkinnoilla, heidän kovuudellaan (kylmyydellä ja kovuudella - minun mielestäni) ja myös heidän vastenmielisyydellään harhaoppeja kuten menestysteologiaa, katolilaisuutta ja väärää karismaattisuutta kohtaan. Osa tästä on ok, mutta se, mitä monet eivät näe, on että kalvinismin harhaopit saa kaupan päälle. *Ennaltamääräämisoppi* on sellainen harhaoppi. Ja edempänä tekstissä yritän kuvata, miksi en voi nähdä sen pitävän yhtä "Jumalan koko Sanan ilmoituksen" kanssa ja miksi siihen liittyy koko joukko virheitä, jotka sotkevat monia kristittyjä sen sijaan, että auttaisivat heitä kestävään lapseuteen Jumalan edessä.

Oppien lähde

Tässä yhteydessä voi olla mielenkiintoista tietää, että kalvinistien teologia pääasiassa on peräisin katoliselta oppi-isältä *Augustinukselta*. Sekä katolinen kirkko että kalvinistinen teologia ovat siis hakeneet inspiraationsa ja ideansa samasta lähteestä, Augustinukselta. Siitä, mitä harhaoppeja Augustinus toi kristikuntaan, voit lukea enemmän netistä. Koska useat uskonpuhdistajat 1500-luvulla lukivat Augustinuksen kirjallisuutta, löivät jotkut hänen ideansa läpi reformaation suunnalla, ja silloin etupäässä Jean Calvinin ja myös Ulrich Zwinglin (1484-1531) kautta.

Eräs toinen asia, joka voi olla mielenkiintoinen mainita tässä yhteydessä, on, että Jean Calvin opetti, että Jeesuksen sielu vietiin helvettiin ja kidutettiin siellä, koska fyysinen kuolema ristillä ei ollut riittävä lunastustyöhön - Calvinin mukaan. Se on siis tarkalleen sama harhaoppi kuin mitä yksi kulmakivi Uskonliikkeessä ja menestysteologiassa, jotka Essek Kenyon ja Kenneth Hagin toivat esiin 1900-luvulla. Voit lukea tästä enemmän tämän linkin [denna länk](#)(englanniksi) kautta. Sen, että näin voimakas harhaoppi Jeesuksesta avaa ovia kaikenlaisille muille harhaopeille, olemme nähneet monessa esimerkissä juuri Uskonliikkeessä.

Ennaltamääräämisoppi

Ennaltamääräämisoppi käsittelee ennaltamääräämistä pelastumiseen, mutta ennaltamääräämistä myös kadotukseen. Ennaltamäärääminen (predestinaatio) merkitsee sitä, että Jumala etukäteen olisi määrännyt osan ihmiskuntaa pelastukseen (kutsutaan *yksinkertaiseksi ennaltamääräämiseksi*), ja vaihtoehtoisesti osa ihmisiä on ennalta määrätty pelastukseen, kun taas toiset on ennalta määrätty kadotukseen (kutsutaan silloin *kaksinkertaiseksi ennaltamääräämiseksi*). Ennaltamääräämisoppi laittaa siten syrjään ihmisen vapaan tahdon, koska ihminen tämän opin mukaan ei voi vaikuttaa oman

elämänsä lopputulokseen oman vapaan tahdon ja omana valinnan kautta. Jotkut sanovat uskovansa vain yksinkertaiseen predestinaatioon, mutta ei kaksinkertaiseen, mutta sen voin katsoa olevan hiustenhalkomista, koska yksinkertainen predestinaatio de facto merkitsee, että ne, joita ei valita pelastukseen, automaattisesti jätetään ulkopuolelle, toisin sanoen kadotukseen.

Predestinaatio-oppi on yksi niistä viidestä kohdasta, jotka määrittelevät kalvinismin (lyhennettyinä kirjaimilla T.U.L.I.P. englanniksi). Kuitenkin on niin, että ennaltamääräämisoppi muodostaa selkärangan kaikissa näissä viidessä kohdassa samaan aikaan, kun se on yksi niistä viidestä. Neljä muuta seuraavat nimittäin loogisesti ajatuksesta predestinaatio/ennaltamäärääminen. Viisi kohtaa kalvinistisessa teologiassa ovat:

1. **Total Depravity / Ihmisen totaalinen turmeltuneisuus**

Tällä kalvinismi tarkoittaa, että ihminen on **täysin** kykenemätön tekemään oikein tai hyvin, **täysin** kykenemätön kääntymään Jumalan puoleen tai vastaamaan/valitsemaan Jumalan tarjouksen pelastuksesta. Käytännössä silloin pelastus/evankeliumi ei ole tarjous vaan sen sijaan eräänlainen "malli", jonka Jumala laittaa tiettyihin ihmisiin siitä huolimatta, että he itse eivät sitä halua.

2. **Unconditional Election / Ehdoton valinta**

Tämä on kohta predestinaatiosta. Tällä kalvinismi tarkoittaa siis, että Jumala valitsee ne, jotka Hän haluaa pelastaa ja nämä Hän nöyryyttää seuraamaan halukkaasti Hänen tahtoansa. Ne, joita ei valita pelastukseen, on valittu ikuiseen kadotukseen.

3. **Limited Atonement / Rajoitettu sovitus**

Tällä kalvinismi tarkoittaa, että Jeesus yksin kuoli valittuja varten (niitä, jotka mainittiin kohdassa 2). Käytännössä se tarkoittaa, että Raamatun Sana "niin Jumala rakasti maailmaa, että Hän antoi ainoan Poikansa" siinä tapauksessa ainoastaan sopii valittuihin ("sillä niin Jumala rakasti valittuja")!

4. **Irresistible Grace / Vastustamaton armo**

Tällä kalvinismi tarkoittaa, että ne, jotka ovat valittuja, eivät voi vastustaa Jumalan pelastustarjousta, että heidän tahdollaan ei ole merkitystä, ja että heidän mielensä/tahtonsa Jumala muuttaa antautuneeksi ja halukkaaksi uskomaan Jeesukseen. Ihmisellä ei kalvinismin mukaan ole mitään omaa vapaata tahtoa, tärkeää on vain Jumalan tahto ihmisen suhteen. Armo on tässä tapauksessa pakotettua (mutta silloinhan tuskin on kysymys armosta eikä myöskään rakkaudesta).

5. **Perseverance of the Saints / Uskovien järkähtämättömyys ja säilyminen**

Tällä kalvinismi tarkoittaa, että uskovat eivät voi luopua uskosta, koska he ovat valittuja ja siten Jumalan varmistamia ikuisesti. Jos on valittu, on varmistettu 100 prosenttisesti siitä huolimatta, mitä tapahtuu, kaikki muu olisi epäonnistuminen Jumalan puolelta. Ihmisen omaa tahtoa ei oteta lukuun, koska tärkeää on myös tässä Jumalan tahto ihmistä kohtaan.

Koska predestinaatio-oppi ilmeisesti on harhaoppi kristikunnassa, se sisältää monia erilaisia ongelmia, joita katsomme lähemmin. Osan näistä ongelmista voidaan nähdä olevan kaukaa haettuja, mutta ne ovat itse asiassa loogisia seurauksia opin sisällöstä. Ja koska kristityt ajattelevat eri määrin näitä seurauksia, niin heitä, jotka ovat omaksuneet predestinaatio-opin, kohtaa eri määrin hämmennys, epäusko, itsensä tuomitseminen, ylpeys jne.

Kuinka voi tietää, että on valittu?

Tässä minä näen olevan yhden vakavimmista ongelmista, jonka predestinaatio-oppi aiheuttaa – jos siihen uskoo. Kuinka ihmeessä pystytään tietämään varmasti, ollaanko mukana valittujen joukossa? No, tekojen sanotaan näyttävän, onko ihminen valittu vai ei; sen voi nähdä siitä, ylittääkö oma kristillinen elämä tiettyyn moraalis-uskonnolliseen standardiin (Calvin sanoi sitä paitsi, että jos on lapsena kastettu, niin on valittujen joukossa, mutta niin eivät enää päivän reformoidut uskovat/kalvinistit usko kylläkään.). Tämä antaa aivan itsestään selvästi epävarmuutta ja pelkoa monille, jotka uskovat ennaltamääräämiseen – sen olen itse nähnyt useissa ihmisissä, jotka ovat olleet kontaktissa minun kanssani Bibelfokuksen kautta. Toisin sanoen siitä tulee elämää, jossa ihmistä heitellään laintekojen, levottomuuden siitä, onko yksi valituista tai mahdollisen ylpeyden välillä. Usko predestinaatioon antaa siksi monelle vauhtia suorittaa hurskaita tekoja, jotta he voivat tuntea itsensä varmoiksi siitä, että ovat todella valittujen joukossa. Mutta kun ei tarkasti tiedä, millä korkeudella rima on, niin tässä ei ole minkäänlaista varmaa pohjaa pelastusvarmuudelle. Siitä tulee uskoa ilman todellista lepoa ja ilman todellista lapseutta.

Jeesuksen lunastustyö ristillä on vaarassa menettää todellisen merkityksensä niille, jotka uskovat predestinaatioon, ja heillä on vaara tulla horjuviksi, epävarmoiksi, levottomiksi, pelokkaiksi, teeskentelijöiksi ja moneksi muuksi, joilla ei ole mitään tekemistä Raamatun evankeliumin kanssa. Mietipä hiukan, kuka haluaisi asioiden olevan tällä tavalla! Kuten aina, kun pelastusvarmuus, lapseus ja uskon lepo ovat työnnetty pois, silloin on kyseessä aina harhaoppi!

Ikuinen varmuus / Eternal security

Viides kohta kalvinismin viidestä TULIP-kohdasta käsittelee sitä, että valitut ovat ehdottomasti varmoja ikuisuudesta Jumalan luona, mutta sehän on oikeastaan

vain seuraus predestinaatio-opista. Tämä ajatus "ikuisesti turvassa" tarkoittaa, että niillä, jotka Jumala valitsee, tulee aivan varmasti olemaan turmeltumaton usko, kun elämä päättyy tai, kun Jeesus tulee takaisin, ja siten ovat varmistettuja saamaan ikuisen pelastuksen. Se tarkoittaa myös, että jos joku kadottaa uskonsa, niin hän ei ikinä ollutkaan valittu alun alkaenkaan; hän oli väärä kristitty koko matkan (tai sitten henkilö tulee kääntymään takaisin uskoonsa myöhemmin, jos hänet on valittu).

Kristitty, joka uskoo predestinaatioon, ei siis ikinä voi varmasti tietää tai tuntea itseään varmaksi pelastuksensa suhteen, koska voi elää pitkän elämän kristittynä (miltä se ulkonaisesti näyttää), mutta kuitenkin kadottaa uskonsa elämän lopussa – mikä osoittaisi sen, että ei oikeastaan koskaan ollutkaan valittu ja pelastettu. Mutta jos on valittu, ei tule ikinä luopumaan uskosta – kalvinismin mukaan – sillä uskovahan on ikuisesti turvassa aikojen alusta lähtien. Todellisuudessa hengellinen hetteikkö! Minä toivon, että näet sen rakkaudettoman ongelmatilanteen, johon ihminen päätyy tässä opissa.

Tässä meidän täytyy kuitenkin muistaa Jeesuksen sanat:

Joh. 10:28: "Ja minä annan heille iankaikkisen elämän, ja he eivät ikinä huku, eikä kukaan ryöstä heitä minun kädestäni."

Jos haluamme olla Jumalan luona, jos haluamme olla hänelle alamaisia, jos haluamme uskoa ja luottaa Jumalan lunastustyöhön Jeesuksen Kristuksen kautta, niin, silloin olemme pelastusveneessä, silloin olemme pelastusarkissa ja pelastettuja iankaikkiseen elämään, silloin elämme suojattuina "Kristuksessa" Mutta tämä ei päde ihan ehdottomasti, meidän täytyy ottaa huomioon Raamatun todistus ihmisen vapaasta tahdosta ja omista vastuista sekä Raamatun kaikista varoituksista luopumisesta. Nämä varoitukset eivät ole hypoteettisia kokonaan ilman sisältöä, ne ovat siellä siksi, että harhaopit, halut ja muut vievät meidät pois tieltä, pahimmassa tapauksessa pois elävästä Jumalasta ja pelastuksesta. Muutenhan Jeesus ei olisi myöskään kerta toisensa jälkeen toistanut varoituksia kuten: "varokaa vääriä profeettoja; he tulevat johtamaan monia harhaan; katsokaa, ettei kukaan teitä petä; useimpien usko kylmenee" jne.

Suo yksi pieni ajatus sille, kuka haluaa sinun uskovan, ettet koskaan ole vaarassa langeta, ja että sinä siksi voit rentoutua harhaoppien ja muiden houkutusten edessä. Kun uskomme, että voimme laittaa sivuun sellaisen valvomisen, silloin on kyseessä harhaoppi!

Mikä merkitys on uskolla ja lunastuksella?

Tässä meillä on vielä yksi suuri predestinaatio-opin ongelma. Jos nyt pelastettujen pelastus perustuisi pohjimmiltaan siihen, että Jumala on etukäteen määrännyt nämä pelastukseen jo ennen aikojen alkua, mitä merkitystä sitten oikeastaan *uskolla* on? Ja mikä merkitys silloin oikeastaan on Jeesuksen sovitustyöllä ristillä? Entä niitä, joita ei ole valittu pelastukseen, ei hylätä minkään synnin takia, koska heidät valittiin ikuiseen elämään helvetissä ennen kuin heitä edes oli olemassakaan ja kauan ennen kuin he edes pystyivät tekemään syntiä. Miksi sitten on olemassa paholainen, kun Jumala itse on huolehtinut siitä, että jotkut päätyvät helvettiin? Miksi sitten tarvittiin Jeesuksen sovitustyö ristillä?

Raamattu sanoo, että pelastus tulee uskosta Jeesukseen Kristukseen ja Jumalan sovitustyöhön, sekä osoittaa myös, että tämä on **tarjous** ihmisille. Meidän on tehtävä valinta tässä ja nyt. Läpi koko Raamatun on olemassa ihmisen oma vapaa tahto ja omat vastaukset kuin punaisena lankana. Totta kai Raamatussa on jakeita siitä, että Jumala on valinnut ihmiset aikojen alusta. Mutta teologiaa ei voi muodostaa yksistään näiden jakeiden perusteella, teologia täytyy ommella yhteen siitä kokonaisuudesta, jota Raamattu opettaa, lähtien siitä, että "Koko Raamatun Sanan ilmoitus on totuus" - kuten Raamattu itse sanoo.

Kalvinistisen uskon mukaan Jeesus kuoli ristillä ainoastaan valittujen puolesta. Jos tämä olisi totta, tarkoittaa se, ettet voi sanoa tapaamallesi ihmiselle, että "Jeesus kuoli sinun puolestasi!", koska et tiedä, onko se henkilö valittu. Taas eräs seuraus predestinaatio-opista, jos vain ajatellaan hiukan pitemmälle ja pulmallinen tilanne, jota tietenkään Jumala ei halua meille.

Paavali kirjoitti, ettei hän halunnut "tietää mistään muusta kuin Jeesuksesta Kristuksesta ja Hänestä ristiinnaulittuna". Jeesus ja sovitus pitää siis olla meidän keskipisteemme ja meidän sanomamme! Mieti pieni hetki, kuka haluaa ottaa pois tämän huomiomme keskipisteen ja meidän luottamuksemme Jeesuksen sovitustyöhön ristillä KAIKKIEN ihmisten puolesta. Kuten aina, kun Jeesuksen sovitustyö ja risti vähenevät merkityksessään ja kun huomiomme keskipiste siirtyy johonkin muuhun, silloin pitää höristää korviaan, silloin on kyseessä harhaoppi!

Pieni sivujuonne tähän: Osa kalvinisteista ajattelee, että kristityt uskovat, että he ensin ovat tulleet pelastukseen Jumalan valinnan kautta. He ovat siis **ensin** uudestisyntyneet voidakseen **sitten** uskoa. Mutta jos osaat Raamattusi, niin tiedät, että totuus evankeliumista on juuri päinvastoin. Me tulemme uskoon (joka on luottamusta) sen kautta, että Jumala meitä houkuttelee, otamme askeleen kääntymykseen oman vapaan tahtomme kautta, ja kun me tätä uskon tietä

kuljemme, niin meistä tulee uusia luomuksia/uudestisyntyneitä Jumalan edessä ja pelastettuja ikuisuuteen tämän uskon ja luottamuksen kautta.

Miksi uhrata elämänsä evankeliointiin ja lähetystyöhön?

Jos nyt ennaltamääräämisoppi on totta, niin ne henkilöt, jotka Jumala alusta on valinnut tulemaan pelastetuiksi, tulevat siihen huolimatta siitä, uhraammeko elämämme vai emme saarnataksemme tai tehdäksemme lähetystyötä. Silloin voi kysyä itseltään, miksi esimerkiksi Paavali – kaiken sen Kirjoituksissa ilmenneen ymmärtämisen ja omistamansa evankeliumin kanssa – uhrasi koko elämänsä voittaakseen niin monta kuin mahdollista. Ihmisten voittaminen evankeliumillehan käsittää heidän vakuuttamisensa julistuksen kautta ja heidän saamisensa vapaaehtoisesti kääntymään ja hyväksymään Jumalan tarjouksen:

1. Kor. 9:19–23: "Sillä vaikka minä olen riippumaton kaikista, olen tehnyt itseni kaikkien palvelijaksi, voittaakseni niin monta kuin suinkin, ja olen ollut juutalaisille ikään kuin juutalainen, voittaakseni juutalaisia; lain alaisille ikään kuin lain alainen, vaikka itse en ole lain alainen, voittaakseni lain alaiset; ilman lakia oleville ikään kuin olisin ilman lakia - vaikka en ole ilman Jumalan lakia, vaan olen Kristuksen laissa - voittaakseni ne, jotka ovat ilman lakia; heikoille minä olen ollut heikko, voittaakseni heikot; kaikille minä olen ollut kaikkea, pelastaakseni edes muutamia. Mutta kaiken minä teen evankeliumin tähden, että minäkin tulisin siitä osalliseksi."

Miksi meidän pitää evankelioida ja tehdä lähetystyötä, jos Jumala jo alusta alkaen on ennalta määrännyt tietyt ihmiset hyvään iankaikkisuuteen? Miksi kärsiä evankeliumin levittämisessä ja muiden saavuttamisessa pelastukseen aivan kokonaan tarpeettomasti? Ja miksi meidän siinä tapauksessa pitää varoittaa harhaopeista ja luopumuksesta? Jos joku on valittu, tulee se henkilö joka tapauksessa taivaaseen. Ellei joku ole valittu, joutuu se henkilö joka tapauksessa helvettiin. Ja se pätee siinä tapauksessa kaikkiin.

Jos ajattelee vain hiukan jonkin askeleen pitemmälle, ovat nämä täysin loogisia seurauksia ennaltamääräämisopista. Kaikki, jotka ovat tämän opin omaksuneet, eivät tietenkään päädy näihin ajatuskulkuihin ja ongelmiin kokonaan, mutta se tapahtuu joillekin. Muista tässä Jeesuksen Lähetyskäsky meille uskoville. Mieti sitten vain vähän, kuka voi toivoa sitä, että meidän kristittyjen **ei** pidä ajatella, että evankelioiminen ja lähetystyö ovat merkityksellistä (tai järkevää)!

Miksi ennaltamääräämisoppi on niin tärkeä joillekin?

No, tätä voi todella mietiskellä. Miksi olisi tärkeää ihmiskunnalle julistaa, että tietyt ovat valittuja ikuisuuteen Jumalan luona ja että toiset eivät ikinä tule saamaan sitä ja ovat siten ikuisesti kadotettuja – huolimatta siitä, mitä he tekevät tai eivät tee!? Ajatellessa jokaisen ihmisen varmaa loppupäämäärää, joka ei ole valittu ikuisuuteen Jumalan luona, niin ei oikeastaan ole mitään syytä puhua heille siitä. Voi mahdollisesti olla hauskaa kertoa **valituille**, että he juuri ovat valittuja, mutta kuten olen maininnut edellä, ei ole mitään varmaa perustaa tietää, keitä nämä ovat. Tämä on jotain samaa kuin, mitä Jehovan todistajat ajattelevat oppeineen 144 000 valitusta, jossa kukaan ei oikein tiedä, keitä he ovat.

En siis millään tavoin voi ymmärtää, miksi jotkut omaksuvat predestinaatio-opin ja ajatuksen olla ikuisesti turvattu, kun ei ole mitään varmaa pohjaa, jolla tämä usko voi levätä. Epävarmuus siitä, onko ihminen yksi valituista, tulee kuin hirttosilmukaksi kaulan ympärille. Ainoa kohtuullinen selitys siihen, miksi nämä opit kiehtovat joitakin kristittyjä, täytyy olla se, että kalvinismin tarjoama intellektuaalinen ajatussystemi on kiehtova ja puhutteleva. Ehkäpä joidenkin kalvinististen julistajien suorapuheisuus ja kovapintaisuus ovat puoleensa vetäviä joillekin.

Mikä merkitys sitten syntiinlankeemuksella oli?

Henkilökohtaisesti näen niin, että Jumalan ei halua ihmisiä, jotka ovat kuin robotteja, joita Hän ohjaa ja jotka tekevät tarkalleen niin kuin Hän ohjaa heitä tekemään (kuten, että Hän "valitsee" vastoin jonkun tahtoa). Jumala haluaa meidät VAPAINA yksilöinä, jotka omasta VAPAASTA tahdostaan valitsevat Jumalan ja Jumalan tiet. Ellei valinnan mahdollisuutta ole, ei myöskään ole vapautta. Siksi Jumala asetti sen, jota kutsuttiin "Tiedon puuksi", ja sen kautta ihminen sai valita ja saattoi harjoittaa vapaata tahtoa. Tämän näemme jo Raamatun ensimmäisiltä sivuilta. Ihminen eli Paratiisissa, mutta valitsi sen, mikä ei ollut hyvää hänelle. Nyt ihminen elää maailmassa Paratiisin ulkopuolella, ja nyt voimme valita takaisin Elämään – jos haluamme. Ikuisuuden Paratiisissa tulee siis olemaan vain sellaisia ihmisiä, jotka tietoisesti jättivät valitsematta Tiedon puun hedelmän ja jotka toivovat, etteivät koskaan enää saa nähdä sitä hedelmää.

Mutta jos nyt predestinaatio-oppi on totta, mikä merkitys sitten syntiinlankeemuksella oli? "Kalvinismin paratiisissahan" on vain ihmisiä, joihin Jumala on "injektoinut tahtonsa", koska he opin mukaan olivat kykenemättömiä valitsemaan mitään hyvää itse. Miksi sitten Jumalan tarvitsi asettaa ihminen valintatilanteeseen ensimmäisessä Paratiisissa? Silloinhan ei myöskään evankeliumin tarjous ole valinta, vaan juuri "pakotettu" todellisuus. Koko

pelastushistoria näyttää olleen kokonaan tarpeeton. "Kalvinismin paratiisissa" ei siis ole ihmisiä, jotka ovat valinneet päästä sinne, vaan ainoastaan sellaisia, jotka sinne on kuljetettu, vastoin omaa tahtoaan – koska kalvinismilla tarkoitetaan sitä, että ihmisen tahto on aina Jumalan tahtoa vastaan. **Kiitos ja ylistys meitä uskovia ei odota sellainen paratiisi!**

Evankeliumin ja ennaltamääräämisopin ero

Turvallista evankeliumissa on, että se perustuu Jumalan lupauksiin Raamatussa. Hiukan yksinkertaistettuna evankeliumi sanoo, että siinä tapauksessa, kun käännyt Jumalan tielle elämässäsi ja asetat luottamuksesi Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitustyöhönsä ristillä, niin sinulla **on** iankaikkinen elämä. Tämän voi lukea itselleen ja sitten luottaa ja levätä sitä vasten. Sinulla on vapaus vastata myönteisesti evankeliumin vapaaseen tarjoukseen, ja sinulla on vapaus kieltäytyä siitä. Sinulla on myös vapaus jättää evankeliumin tie taaksesi, vaikka aikaisemmin olisit siihen vastannut myönteisesti. Mutta jos pysyt Jumalan luona ja uskossa Jeesukseen, niin Jumala tulee suojelemaan ja varjelemaan sinut – aina ikuisuuteen asti.

Yksi ero evankeliumin ja predestinaatio-opin välillä on siten, että evankeliumi antaa selkeän tiedon, kuka on pelastettu ja kuka ei, kun taas predestinaatio-oppi asettaa ihmiset liukkaalle jäälle, jossa epävarmuus vallitsee koko elämän.

Jumalan agaperakkaus

Evankeliumi käsittelee myös *Jumalan agaperakkautta*, varauksetonta rakkautta ilman syytä, joka rakastaa silloin, kun oikeastaan ei ole syytä rakastaa. Jumalan rakkaudessa ei siis ole kyse vallan harjoittamisesta, sillä silloin se ei olisi todellista rakkautta. Jumala ON rakkaus, sanoo Raamattu. Jumala rakastaa kaikkia ihmisiä ja siksi Hän haluaa pelastaa KAIKKI (1. Tim. 2: 3–4). Käänteinen logiikkahan sanoo meille silloin, että jos Jumala haluaa pelastaa kaikki, niin Hän rakastaa kaikkia. Mutta Jumalan agaperakkaus ei koskaan aja ihmisen oman tahdon yli, sillä silloin ei enää ole kyse agaperakkaudesta. Jumala haluaa, että me rakastamme Häntä ja valitsemme Hänet OMASTA VAPAASTA TAHDOSTAMME. Tämä muistuttaa suhdetta miehen ja naisen välillä, jossa molemmat rakastuvat toisiinsa ja vihkimisen lupauksissa "valitsevat" toisensa ja tulevat yhdeksi. Ei kukaan tervejärkinen mies tai nainen halua elämänkumppania, jonka on pakottanut/manipuloinut menemään naimisiin. Niin "valitsemme" toisemme. Sellaista on myös suhde Jumalan ja ihmisen välillä.

Kalvinismi ja ennaltamääräämisoppi sitävastoin merkitsevät sitä, että itse asiassa Jumala EI rakasta kaikkia ja että Hän EI HALUA pelastaa kaikkia. Koska Jumala valitsee ja muuttaa ne, jotka Hän valitsee, niin Hän voi valita pelastaa kaikki, mutta niin Hän ei tee – kalvinismin mukaan. Kysymys on siis silloin rakastaako Jumala oikeastaan yhtään ainoaa ihmistä – ennen kuin Hän on valinnut ja muuttanut heidät. Kalvinismi ja predestinaatio-oppi sisältävät siten epävarmuuden Jumalan rakkaudesta ja siitä, että ei ymmärretä Jumalan *agaperakkautta*.

Tämä Jumalan varaukseton, ilman syytä oleva agaperakkaus on aivan ainutlaatuista todelliselle kristilliselle uskolle, sitä ei löydy muualta ja siksi sitä on valtavan tärkeää puolustaa ja säilyttää. Jeesuksen itsensä uhraavassa sovitustyössä ristillä näemme voimakkaimman todistuksen tästä rakkaudesta!

Jumalan valinta

Tässä tämä täytyy pitää mielessä, että Jumala ei katso ihmiseen vaan haluaa, että kaikki ihmiset tulevat pelastukseen (1.Tim 2:3-4). Voimme muistaa sen vertauksen, jonka Jeesus kertoo Matteuksen evankeliumissa, luvussa 22. Siinä näemme, että kreeteille ja pleeteille tarjotaan mukanaoloa hääjuhlassa (juhla on kuva ikuisuudesta Jumalan luona), mutta monet eivät ole kiinnostuneita olemaan mukana. Joku tuli, joka ei ollut viitsinyt pukeutua häihin (toisin sanoen henkilö, joka ei halunnut tulla "evankeliumin puvussa", mutta joka kuitenkin halusi osansa juhlan kaikista eduista), mutta tämä henkilö karkotettiin pois. Jumala valitsee siksi ne ihmiset maailmasta, jotka **haluavat** tulla pelastukseen oikealla motiivilla ja sillä tavalla kuin Jumala tarjoaa. Nämä tulevat myöhemmin auttamaan muiden ihmisten pelastumisessa. Jumala käyttää meitä työkaluinaan työssään houkuttelemaan ihmisiä ikuisuuteen Hänen luonaan, minkä myös tämä Raamatun jae todista: "kutsukaa kaikki, ketkä näette, häihin". Totta kai olisi kummallista, jos meillä olisi lupa kutsua kaikki, joilla kaikilla ei olisi mahdollisuutta?!

Jumalan valintaa voidaan myös verrata kosintaan ja avioliittoon, koska Jumalan kansa Raamatussa usein ilmaistaan kuvalla vaimosta. Kun Jumala valitsee ihmisen, niin Hän tekee sen, sillä Hän on ottanut huomioon sen, että henkilö tulee vastaamaan kyllä "kosintaan" ja että avioliitto tulee sisältämään lapsia, toisin sanoen useammat pelastuvat ja heidät valitaan uusiin tehtäviin.

On myös tärkeää miettiä Jumalan valintaa juutalaisesta kansasta. Jumala valitsi tämän kansan, jotta muut kansat maan päällä saavat osansa Jumalan pelastuksesta (1.Moos 22:18, Room. 11:11-15). Jumalalla on siis tarkoitus ja

suunnitelma jokaiselle valinnalle, mutta jos me olemme erityisen hurskaita, kauniita, kunnollisia, rikkaita jne., sillä ei ole mitään merkitystä. Jumala valitsi juutalaisen kansan erityistä tehtävää varten siitä huolimatta, että he olivat pienempi kansa ja vaatimattomampi kuin muut kansat. Tässä valinnassa ei ole kyse siis siitä, että he kaikki tulivat pelastukseen, vaan että heidät kaikki valittiin suorittamaan erityistä työtä, tehtävää.

Sitten meidän tulee mietiskellä, että Jeesus on **se** valittu (1.Piet.2:4, 2:6), joka tulisi suorittamaan Jumalan pelastusteen kaikkien ihmisten puolesta. Kun oikein ottaa vastaan evankeliumin tarjouksen, se tarkoittaa, että saa elää elämäänsä "Kristuksessa". Näin saadaan osa Jeesuksen ristinkuolemasta, ylösnousemuksesta ja vanhurskaudesta ja siten saadaan suoja Saatanan syytöksiä vastaan ja suoja tuomiota vastaan. Mutta silloin saadaan tietysti myös osuus Jumalan valinnasta Jeesuksessa Kristuksessa. Silloin tullaan "Kristuksessa" osaksi **sitä** valittua. Kun kiipeän Kristus-"pelastusveneeseen", saan silloin lukea itseni valituksi. Ja niin on ollut määrätty jo aikojen alussa.

"Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin"

Roomalaiskirjeessä on eräs asia, jonka kalvinistit joskus nostavat esiin todisteena siitä, että Jumala valitsee jonkun ihmisen, mutta ei jotain muuta. Mutta tämän Raamatun sanan ei ole ajateltu välittävän sellaista tulkintaa, vaan se käsittelee sitä, kuinka Jumalaa käsitellään ihmisten ja kansojen keskuudessa. Luetaanpa vähän lisää:

Room. 9:10-13: "Eikä ainoastaan hänelle näin käynyt, vaan samoin kävi Rebekallekin, joka oli tullut raskaaksi yhdestä, meidän isästämme lisakista; ja ennen kuin kaksoset olivat syntyneetkään ja ennen kuin olivat tehneet mitään, hyvää tai paha, niin - että Jumalan valinnan mukainen aivoitus pysyisi, ei tekojen tähden, vaan kutsujan tähden - sanottiin hänelle: 'Vanhempi on palveleva nuorempaa', **niin kuin kirjoitettu on**: 'Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin'."

Yllä olevassa tekstissä Paavali viittaa sitaattiin Vanhasta testamentista, mikä löytyy kohdasta Malakia 1. Siitä tekstistä näkyy selvästi, että kyse on kahdesta kansasta, Israelista ja Eedomista - jotka usein olivat sodassa keskenään. Ja Jumala nostaa esiin siinä yhteydessä sen tosiasian, että Israelin kansa oli ollut siunattu ja että heidän olisi pitänyt osoittaa Jumalalle kunnioitusta ja kiitollisuutta.

Mal. 1:2-6: "Minä olen teitä rakastanut, sanoo Herra. Mutta te sanotte: 'Missä sinä olet osoittanut rakkautesi meihin?' Eikö Eesau ollut Jaakobin

veli, sanoo Herra, ja Jaakobia minä rakastin, mutta Eesauta minä vihasin; ja minä tein hänen vuorensa autioiksi ja annoin hänen perintöosansa erämaan aavikkosusille. Jos Edom sanoo: 'Me olemme ruhjotut, mutta me rakennamme rauniot jälleen', niin Herra Sebaot sanoo näin: He rakentakoot, mutta minä revin maahan; ja heidän nimensä olkoon: 'jumalattomuuden maa' ja 'kansa, johon Herra on vihastunut iankaikkisesti'. Ja teidän silmänne saavat nähdä sen, ja te sanotte: 'Herra on suuri Israelin rajojen ulkopuolellakin'. Poika kunnioittakoon isää ja palvelija herraansa. Mutta jos minä olen isä, missä on minun kunnioitukseni? Ja jos minä olen Herra, missä on minun pelkoni? sanoo Herra Sebaot teille, te papit, jotka pidätte halpana minun nimeni. Mutta te sanotte: 'Miten me olemme pitäneet halpana sinun nimesi?' "

Se, että Jaakob ja Eesau viittaavat kahteen eri kansaan, tulee vielä selvemmäksi hiukan aikaisemmin Raamatussa:

11. Moos. 25:21-23: "Ja lisä rukoili Herraa vaimonsa puolesta, sillä tämä oli hedelmätön. Ja Herra kuuli hänen rukouksensa, ja hänen vaimonsa Rebekka tuli raskaaksi. Ja lapset sysäsivät toisiaan hänen kohdussansa. Niin hän sanoi: 'Jos näin käy, minkä tähden minä elän?' Ja hän meni kysymään Herralta. Ja Herra sanoi hänelle: '**Kaksi kansaa on sinun kohdussasi**, kaksi heimoa erkanee sinun ruumiistasi, toinen heimo on toista voimakkaampi, vanhempi palvelee nuorempaa.'

On olemassa monta muuta esimerkkiä Raamatusta siitä, että Jumala valitsee ihmisiä eri tehtäviin ja siunaa heitä eri tavoin, mutta että tämä olisi todiste siitä, että Jumala valitsee tietyt ihmisryhmät pelastukseen ja muut ikuisen kadotukseen, se ei pidä paikkaansa.

Ei kukaan voi tulla Jeesuksen tykö, ellei Isä häntä vedä

Otsikon sanat tulevat Johanneksen evankeliumista, 6:44. Monet tulkitsevat tämän ikään kuin ihmisellä ei ole mahdollisuutta lähestyä Jumalaa (usein viitataan kohtaan Room. 3:11-12) ilman, että Jumala ottaa ensimmäisen askeleen ja sitten suorittaa koko teon ihmisen mielenkiinnon, tahdon, kääntymyksen, kuuliaisuuden jne. kanssa. Etenkin kalvinisteilla on tämä näkemys, ja silloin he tarkoittavat, että vain valitut ovat sellaisia, joita Jumala käsittelee. Mutta kiinnitä huomiota siihen, että Raamatun jae käsittelee sitä, ettei voida tulla Jeesuksen luo ilman, että Isä vetää.

Raamatusta kerrotaan, että ei ole olemassa mitään puolustusta sille, ettei tunne Jumalaa (Room.1:19–20). On siis olemassa mahdollisuus tuntea Jumala ennen kuin käsittänyt ja ottanut vastaan pelastuksen. Mutta Jeesuksen ristintyö, evankeliumi ja Jeesus sekä tosi Jumalana, että tosi ihmisenä ovat arvoitus ihmisyydelle. Raamattu sanoo, että "risti on hullutus" tavallisille ihmisille (1.Kor: 1:23). Ihmiskunnan silmien päällä on hunttu, mitä tulee evankeliumin sisältöön, hunttu, joka Jumalan täytyy ottaa pois, jotta voimme ymmärtää Jeesusta ja Hänen sovitustyötänsä. Voidaan myös ajatella kohtaa 1. Moos. 3:23–24, jossa kerrotaan, että Aatami ja Eeva ajettiin pois Eedenin puutarhasta niin, etteivät he voisi päästä ottamaan Elämän puusta. Mutta kontakti Jumalan kanssa jatkui huolimatta syntiinlankeemuksesta ja myös sen jälkeen, kun heidät oli ajettu pois Eedenistä.

Joten totta kai voi olla mielenkiintoa Jumalaa kohtaan ja Jumalan lähestymistä kohtaan kauan ennen pelastusta, mutta Jumalan tarvitsee avata silmämme sovitukselle Jeesuksessa Kristuksessa. Itse puhuin silloin tällöin Jumalan kanssa ennen kuin pelastuin Jeesuksen kautta. Monet muut voivat myös todistaa, että he ovat eläneet lapsenukossa koko elämänsä, uskossa, joka sitten johti pelastukseen Jeesuksessa.

Jumalan suhtautuminen aikaan ja maailmaamme

Johtuen Raamatun Sanasta Jumalan valinnasta ja että ihmisten nimet ovat Elämän kirjassa jo alusta alkaen, tuottaa monia ongelmia kristitylle teologian yhteen nivomisessa. Mutta tässä meidän täytyy ymmärtää, että Jumala on niin valtavan paljon suurempi kuin me, ja että Hän ei ole riippuvainen meidän lineaarisesta (pitkittäisestä) ajastamme. Jumala vain ON. Hänellä ei ole mitään alkua eikä loppua. Meidän rajoittunut tapamme ajatella aiheuttaa meille vaikeuksia, johtuen siitä, että elämme maailmassa, jolla on alku ja loppu, jossa meidän aikamme on siis lineaarinen. Jumalalle meidän maailmamme ja universumimme on kuin pieni kupla, jossa Hän näkee KAIKEN alusta loppuun yhdellä kertaa. Hän tietää, mitä tulee tapahtumaan tulevaisuudessamme, siitähän näemme paljon todisteita kaikissa Raamatun profetioissa tulevaisuudesta. Mutta Hän kuitenkin antaa ihmisen vapaan tahdon ja vastuun olla merkitsevää meidän rajatussa maailmassamme. Huolimatta siitä, mitä me tulemme valitsemaan tulevaisuudessa, niin Jumala näkee sen jo nyt. Minä uskon, että tässä täytyy hiukan hellittää näin ajatusten maailmaan sidotuissa kehyksissä, jotta voisi lisäksi ymmärtää sen sekoituksen ihmisen vapaata tahtoa, omia vastuita ja Jumalan valintaa, jonka Raamattu esittelee.

Joitakin Raamatun kohtia

Jakeita, jotka todistavat ihmisen vapaasta tahdosta ja vastuusta

Hes. 18:32: "Sillä ei ole minulle mieleen kuolevan kuolema, sanoo Herra, Herra. Siis kääntykää, niin te saatte elää."

Luuk. 13:34: "Jerusalem, Jerusalem, sinä, joka tapat profeetat ja kivität ne, jotka ovat sinun tykösi lähetetyt, kuinka usein minä olenkaan tahtonut koota sinun lapsesi, niin kuin kana kokoaa poikansa siipiensä alle! Mutta te ette ole tahtoneet."

Joh. 1:12: "Mutta kaikille, jotka ottivat hänet vastaan, hän antoi voiman tulla Jumalan lapsiksi, niille, jotka uskovat hänen nimeensä." (ruots. Raamattu = antoi oikeuden)

Joh. 3:16: "Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä."

Joh. 7:17: "Jos joku tahtoo tehdä hänen tahtonsa, tulee hän tuntemaan, onko tämä oppi Jumalasta, vai puhunko minä omiani."

Room. 2:18: "ja tunnet hänen tahtonsa ja, opetettuna laissa, tutkit, mikä parasta on." (ruots. Raamattu = Tunnet Hänen tahtonsa ja voit ratkaista, mikä on oikein, koska sinua on opetettu laissa.)

1. Kor. 7:37: "Joka taas pysyy sydämessään lujana eikä ole minkään pakon alainen, vaan voi noudattaa omaa tahtoansa ja on sydämessään päättänyt pitää tyttärensä naimattomana, se tekee hyvin."

Filemon 1:14: "mutta ilman sinun suostumustasi en tahtonut tehdä mitään, ettei hyvyytesi olisi ikään kuin pakollinen, vaan vapaaehtoinen."

2. Piet. 3:9: "Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niin kuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen."

Jopa pahat ihmiset kykenevät tekemään hyviä asioita

Matt. 7:11: "Jos siis te, jotka olette **pahoja**, osaatte antaa lapsillenne **hyviä** lahjoja, kuinka paljoa enemmän teidän Isänne, joka on taivaissa,

antaa sitä, mikä hyvää on, niille, jotka sitä häneltä anovat!"

Jakeita siitä, että todellisesta uskosta luopuminen on mahdollista

Matt 24:11-12: "Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. Ja sen tähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus."

Matt. 24:24: "Sillä vääriä kristuksia ja vääriä profeettoja nousee, ja he tekevät suuria tunnustekoja ja ihmeitä, niin että eksyttävät, jos mahdollista, valitutkin."

2. Tess 2:3-4: "Älkää antako kenenkään vietellä itseänne millään tavalla. Sillä se päivä ei tule, ennen kuin luopumus ensin tapahtuu ja laittomuuden ihminen ilmestyy, kadotuksen lapsi, tuo vastustaja, joka korottaa itsensä yli kaiken, mitä jumalaksi tai jumaloitavaksi kutsutaan, niin että hän asettuu Jumalan temppeliin ja julistaa olevansa Jumala."

Hepr. 6:4-6: "Sillä mahdotonta on niitä, jotka kerran ovat valistetut ja taivaallista lahjaa maistaneet ja Pyhästä Hengestä osallisiksi tulleet ja maistaneet Jumalan hyvää sanaa ja tulevan maailman ajan voimia, ja sitten ovat luopuneet - taas uudistaa parannukseen, he kun jälleen itsellensä ristiinnaulitsevat Jumalan Pojan ja häntä julki häpäisevät."

2. Piet. 2:1: "Mutta myös valheprofeettoja oli kansan seassa, niin kuin teidänkin keskuudessanne on oleva valheenopettajia, jotka salaa kuljettavat sisään turmiollisia harhaoppeja, kieltävätpä Herrankin, joka on heidät ostanut, ja tuottavat itselleen äkillisen perikadon."

Ilm. 3:5: "Joka voittaa, se näin puetaan valkeihin vaatteisiin, enkä minä pyyhi pois hänen nimeänsä elämän kirjasta, ja minä olen tunnustava hänen nimensä Isäni edessä ja hänen enkeliensä edessä."

Ennaltamääräämisopin seuraukset

Jos nyt loogisesti mietiskelee sitä, mitkä ennaltamääräämisopin seuraukset voivat olla sille, joka sen on omaksunut, niin aivan varmasti tulee mieleen joitakin sellaisia. Haluan tähän koota yhteen joitakin vakavia seurauksia:

1. Uskova ei voi ikinä olla varma valinnasta/pelastuksesta, koska ei ole mitään varmaa perustaa, mikä tämän osoittaisi.

2. Uskovalla on riski elää lainalaisena, jotta itselleen ja muille todistaisi, että hän kuuluu valittuihin. Monet, jotka uskovat ennaltamääräämiseen (predestinaatioon), näkevät täydellisen moraalisen elämän todistuksena siitä, että on valittu – mutta missä raja kulkee!?
3. Jeesuksen sovitustyö ja usko tähän menettää merkityksensä, koska pohjimmiltaan Jumalan *valinta* on perustus, joka ratkaisee, pelastuuko ihminen vai ei, ja sen valinnan Jumala suoritti kauan ennen Jeesuksen ristinkuolemaa.
4. Sille, joka todella haluaa vetää seuraukset äärimilleen, vahva tietous valituksi tulemisesta voisi johtaa elämään totaalisisessa huikentelussa: syö, juo ja ole iloinen, sillä sinähän olet valittu etkä siten voi luopua!
5. Elleivät valitut voi luopua uskosta, ei ole mitään syytä varoittaa luopumuksesta. Kaikki apologeetat (uskon puolustajat) ja vartijat työskentelevät ihan turhaan!
6. Koska valitut ovat jo valittuja ja selvillä pelastuksestaan, niin ei ole mitään merkitystä lähetystyöllä eikä evankelioinnilla. Elämänsä antaminen toisten ihmisten pelastumiseksi on hukkaan heitettyä aikaa, vaivaa ja pois heitettyä kärsimystä!

Pysähdy nyt pieneksi hetkeksi ja mieti sitä, kuka osoittaisi suosiotaan sellaiselle teologialle, joka voi johtaa näihin seurauksiin. Kuka haluaa nähdä uskovien horjuvan pelastuksensa suhteen ja johdatettavan lainalaisuuteen tai kevytmieliseen elämään? Kuka haluaa, että uskovat ovat sitä mieltä, että varoittaminen, lähetystyö ja evankeliointi ovat turhia? Kuka haluaa nähdä, että Jeesuksen lunastustyö kadottaa merkityksensä? Minun mielestäni on hyvin selvää, ettei ennaltamääräämisoppi ole linjassa Raamatun eikä Jumalan tahdon kanssa, jos vain pienen hetken näitä asioita mietiskelee.

Tunnettuja nykyajan kalvinisteja

Haluan sinun huomioivan joitakin tunnettuja ja suosittuja julistajia, jotka ovat kalvinisteja:

- Paul Washer
- John F. MacArthur
- John Piper
- R.C. Sproul

Yhteenveto

Jumala tarjoaa meille vaellusta tiellä, jota Hän itse kutsuu "kapeaksi". Molemmilla puolilla tietä on ojat. On myös ulosmenoteitä, jotka johtavat pois tieltä. Ja on toinen tie, joka on leveä ja kulkee myös vastakkaiseen suuntaan, suoraan perikatoon.

Kun kyseessä on Jumalan suvereniteetti, Hänen kaikkivaltiutensa ja Hänen kykynsä nähdä sekä mennyt, nykyaika ja tulevaisuus (Jumala vain ON), niin tämä merkitsee, ettei mitään tapahdu Jumalan kontrollin ulkopuolella. Tämä on tyypillinen punainen lanka läpi koko Raamatun. Samanaikaisesti Raamattu on selvä siinä, että ihmisellä on vapaa tahto ja oma vastuu teoistaan. Senhän me näemme jo ensimmäisessä Mooseksen kirjassa ja tämä on sitten punainen lanka läpi koko muun Raamatun. Joten kapea tie käsittää mm. molemmat nämä totuudet. Jumala valitsee, mutta ihmisellä on kuitenkin vapaa tahto puolestaan valita Jumala. Tätä on samankaltaista kuin rautatie, jossa on kaksi samansuuntaista kiskoja, joiden molempien on oltava paikallaan, jotta raiteet ovat kuljettavissa. Meidän täytyy ajatella näin, jos meidän teologiamme pitää yhtä "Jumalan koko Sanan ilmoituksen" kanssa.

Tämä on kaikesta huolimatta jonkinlainen mysteeri, ja meidän pitää kyllä antaa sen jäädä mysteeriksi. Että asia on tällä tavalla, sillä varmasti on tekemistä sen tosiasian kanssa, ettei Jumalalle ole olemassa aikaa. Jumala vain ON, sekä siinä, mikä oli, on että tulee olemaan. Hän on meidän lineaarisen aikamme ulkopuolella, jolla on alku ja loppu. Että nimi Elämän kirjaan ehkä kirjoitettiin sinne jo ennen rajoitettua aikakauttamme ja sitten myös pitää yhtä tuloksen kanssa tämän aikakauden lopun jälkeen, ei ehkä ole mitään kummallista ollenkaan - nähtynä Jumalan perspektiivistä. Minun puolestani voin levätä siinä, että asia voi olla niin. Mutta suurimman levon olen löytänyt siinä evankeliumissa, jonka Jumala minulle erään kerran esitti. Siinä minulla on mustaa valkoisella siinä, että minulla ON iankaikkinen elämä kääntymyksen ja uskon kautta Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovitustyöhönsä. Siinä on toivo, lapseus, ilo, vapaus, rauha ja lepo. Tähän elämään Jumala kutsuu KAIKKIA ihmisiä.

1. Tim. 2:3-4: "Sillä se on hyvää ja otollista Jumalalle, meidän vapahtajallemme, joka tahtoo, että kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden."

Room. 10:13: "Sillä "jokainen, joka huutaa avuksi Herran nimeä, pelastuu."

/Lennart

Käännös 17.11.2017 Sylvi Hänninen